

جمهوری اسلامی ایران

جمع‌شورتی فقهی شورای نگهبان

شماره: ۲۸، رغ. ۱/۹۷
تاریخ: ۲۸ مهر ۱۳۹۸
پویت:

حضرت آیت‌الله جنتی «دامت برکاته»
دیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینویسیله گزارش جلسه هزار و صد و نودم جمع‌شورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۸/۰۳/۲۷ مشتمل بر بررسی یک لایحه و یک طرح ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور اول: لایحه اصلاح بند «۳» ماده «۲» قانون مالیات‌های مستقیم با اصلاحات بعدی آن.

بر(الله): خلاف شرع یا قانون اساسی دانسته نشد.

دستور دوم: طرح یک فوریتی تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت از بزه دیدگان ناشی از آن.

ماده ۱: هر گاه شخصی مرتکب جرم موضوع

بر(الله): ۱- نظر بعضی از اعضاء این بود که در فرضی که امکان بازگرداندن مرتکب فراری فراهم باشد عدم اجراء قصاص معنایی ندارد و اگر امکان بازگرداندن نیست مجازات‌های مذکور در بند‌های ذکر شده نسبت به فراری چه معنایی دارد مضافاً این که بر اساس نظر حضرت امام خمینی «ره» محاکمه نمودن و حکم نمودن در حقوق الله تعالی نسبت به شخص غائب جائز نمی‌باشد. (تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۳۶۳)

کتاب القضاة القول فی شروط سماع الدعوی، التاسع، مسئلہ ۷)

در مقابل نظر بعضی از اعضاء این بود که چه بسا مراد این باشد که شخص مرتکب محاکمه می‌شود و به قصاص احکوم می‌شود و درنتیجه محاکمه او در فرض حضور بوده و غایب نیست تا دارای ایراد شرعاً باشد و شخص بعد از محاکمه فرار می‌نماید که مجازات او تغییر می‌نماید.

۲- بر اساس نظر حضرت امام خمینی «ره» (استفتائات، ج ۱۰، ص ۱۴۴، سؤال ۱۱۵۳۵) در جایی که جرح و نقص عضو، جرم باشد یعنی عن عدم انجام گرفته و قابل قصاص نباشد زاید بر دیه چیزی ثابت نیست و لذا مجازات‌های اضافه بر پرداخت دیه خلاف نظر ایشان می‌باشد.

۳- مستفاد از نظر حضرت امام خمینی «ره» (تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۴۸۶، کتاب القصاص، القول فی کیفیّة الاستيفاء، مسئلہ ۲۵) آن است که در فرض فرار مرتکب و عدم قدرت بر پیدا نمودن وی و عدم موت او،أخذ دیه مطرح نمی‌باشد و لذا این ماده خلاف نظر حضرت امام خمینی «ره» می‌باشد.

ماده ۲، تبصره ۱: به منظور حمایت از بزه دیدگان موضوع این قانون

بر(الله): ۱- پرداخت دیه از بیت‌المال در فرض فرار مرتکب، خلاف نظر حضرت امام خمینی «ره» (تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۴۸۶ کتاب القصاص، مسئلہ ۲۵) می‌باشد.

۲- نظر بعضی از اعضاء این بود که پرداخت دیه از بیت‌المال موجب تحمیل هزینه اضافی بر دولت و خلاف اصل ۱۵ قانون اساسی می‌باشد.

ماده ۵: در کلیه موارد مذکور در این قانون، مرتکب علاوه بر جبران

بر(الله): الزام به پرداخت هزینه‌های درمان در جایی که دیه مخصوص وجود دارد وجهی ندارد.

ماده ۵، تبصره ۱: سازمان بهزیستی کشور مکلف است

بر(الله): مبنیاً بر ایراد اصل ماده، تبصره نیز دارای ایراد است.